

Szűz Mária Istenanyaságának ünnepe

(január 1.)

Szám 6,22–27

Áldjon meg az Úr

Így szólt az Úr Mózeshez: „Mondd meg Áronnak és fiainak: Így áldjátok meg Izrael fiait, e szavakkal: Áldjon meg az Úr és oltalmazzon! Ragyogtassa rád arcát az Úr, s legyen hozzád jóságos! Fordítsa feléd arcát az Úr és szerezzen neked üdvösséget! Hívják le Izrael fiaira a nevem, és én megáldom őket.”

Az áldás az a kimondott szó, amely üdvösséget közvetít, a héberben a „BARAK” szó szerepel és a Teremtés könyvében maga Isten áldja meg a teremtményeket (Ter 1,22), többek között az ember is. A bűnbeszédes után, az áldáshoz átok is társul, de az előbbi hatását nem szüntetheti meg. A kiválasztott Ábrahám meghívása mellé áldás is társul (Ter 12,2 köv.). A későbbiekben a Bibliában a boldogulás alapja mindig az áldás, amelynek feltétele az Istennek való engedelmesség. Jób könyve beszél arról, hogy az áldásnak nem automatikus következménye a jámborság. Ennek ellenére általában az igaz emberek kapják meg Isten áldását (Zsolt 5,13). Az emberi munka csak Isten áldásával hoz eredményt, csak áldás segítségével gyarapodhat (Ter 12,3).

E emberek is áldanak meg embereket, de ehhez isteni felhatalmazás kell, az ő áldásukat is Isten teszi hatékonyá (Zsid 11,20 köv.). Ábrahám áldását Isten újítja meg utódaira, pl. Izsákra (Ter 26,24), az Izmelre csak ígéretet mond, amely hasonló az áldáshoz, de nem ugyanaz (Ter 21,9–21). A legkülönösebb áldás Ézsau helyett Jákob áldása, amely formálisan lopás által történik, mégsem változtatható meg. (Ter 27). Melkizedek áldása igen hatásos lesz Ábrahámra nézve, pedig nem is Jahve tisztelő pap mondja ki (Ter 14,18–20). Később a papi rend kialakulásával általában az áldásokat a papok adják, külön rítus szerint (1Sám 2,20). Salamon király a templom szentelésekor megáldja a népet (1Kir 8,14.55).

Amikor az emberek az Istent áldják, akkor üdvösséghezó szerepéről emlékeznek meg, s ez általában összefügg Isten dicsőítésével, amellyel leggyakrabban a zsoltárokból találkozunk (Zsolt 16,7; 63,5; 135,19–21). Az Újszövetségből Zakariás áldása az egyik legismertebb (Lk 1,64). Simeon áldása szintén a zsoltárokkal mutat stilisztikai rokonságot (2,28).

A zsoltárkönyv végén található ún. „hallél”-zsoltárok szintén Istent dicsőítik. Jézus megáldja a gyerekeket (Mk 10,16). Jézus tanítványainak ezt az üdvösséghez vezető erőt kell képviselniük, még az ellenségeikkel szemben is, amennyiben nem átkozni, hanem áldani kell őket (Lk 6,27 köv.; Róm 12,14; 1Kor 4,12; 1Pt 3,9).

Erős indulatok idején sok ember átkozza a testvérét, az ellenségét vagy a rokonát. Ezzel negatív érzéseket szabadít fel magában és az emberek közötti kapcsolatban is. Azok viszont, akik Isten közelségét átélik, életük egyre több pillanatában tudják áldani az Istent és embertársaikat is. Ezzel pozitív érzéseket indítanak el. A fokozódó konfliktusok, az égbekiáltó bűnök a gyűlölet spirálját indítják el, és ezt csak fokozzák az átkok. Megtörni őket csak az áldások által lehet, ha képesek vagyunk áldást mondani azokra, akik átkozódnak.